Som del sud | Pep Simó | Actualitzat el 29/08/2018 a les 18:58

Mirant endavant

«Després del meu últim i accidentat article, la veritat és que no sabia exactament què fer, deixar de publicar, contestar aquells que criticaven o amagar-me baix les pedres»

Després del meu últim i accidentat article, la veritat és que no sabia exactament què fer, deixar de publicar, contestar aquells que criticaven o amagar-me baix les pedres. Així que, un cop passat un temps prudencial he pensat que el millor que podia fer era escriure un nou article.

Molta gent em comenta "tu t'ho has buscat" o "per què et fiques en estos fregaos?", dins d'estar d'acord i entendre els seus posicionaments, a mi m'agradaria viure en un lloc on es pogués discutir de tot, sempre des de l'educació i el respecte, un lloc on ningú tingués temor de dir el que pensa, de fer el que volgués i com no, de criticar lo que li donés la gana, sempre que no faltés a ningú. I des d'aquí i com la major part dels comentaris eren "anònims", per part meua tot oblidat, prou de renúncies, d'odi i de ràbia, debatem, discutim, benvinguda sigue la discrepància!

Crec que qui em coneix sap que em fico en tot però que intento no faltar mai a ningú, he parlat de bous, de política municipal, de la CUP, d'Amposta, de les Terres de l'Ebre i crec que el que haurien d'entendre molts és que en la societat del segle XXI la crítica s'ha de respectar, perquè hem d'anar un pas més enllà, s'ha acabat aquella època antiga i caciquil, en la qual vam viure durant anys, on uns manaven i els altres obeïen.

Les noves generacions ja no entenen els vells paradigmes de "aquí es fa lo que jo dic", volem parlar de tot, criticar-ho tot, millorar-ho tot, per així junts tirar endavant i fer créixer un territori que ha mirat durant massa temps cap atràs i on encara trobem reminiscències d'un passat no tan llunyà, on uns feien i els altres obeïen. (En tot això, que no em malinterprete ningú, no estic dient que aquells que em critiquen siguen els que manaven!!!)

Està naixent una nova societat ebrenca, més oberta, més plural, orgullosa del seu passat però mirant al futur, que entén que les divergències són necessàries, enriquidores, que li agraden les noves propostes, que ha viscut a la ciutat però que li encanta el poble, que viatja i no té temor de què diran.

Una societat més forta, més compromesa i que se sent capaç de mirar endavant, legitimada pel moviment antitransvassita, que ens va unir i ens va ensenyar que junts érem capaços de tot, que va deixar de banda les rancúnies del passat per mirar cap al futur.

Esta nova societat ebrenca que veiem en les desenes de propostes culturals que triomfen al nostre territori i que l'han convertit en una referència, un poble que plena cada diumenge l'Ermita d'Ulldecona, que fa petita la carpa de circ del Deltebre Dansa, que es queda embadalit escoltant la música del Delta Chamber, que beu orgullós el vi de la Terra Alta, que gaudix del reggae del Top Ranking, que flipa en les propostes de l'Eufònic, que balla al Festival Pingüí de Flix o que s'ho passa pipa al Carnabars del Castell, i segur que em deixo desenes de propostes que no fan més que demostrar que mirem endavant, en optimisme i en ganes de fer coses perquè este territori tire endavant.